

سوره زخرف (۴۳)

مکی و شامل هشتاد و نه آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

حم. (۱)

قسم به کتاب روشن (واضح) و روشن کننده. (۲)

ما آن را قرآنی به زبان عربی (زبان عربها) قرار دادیم تا در آن تعقل کنید (درباره آیات آن فکر کنید). (۳)

قرآن در کتاب اصلی پیش ماست و بلندمرتبه و حکمت آمیز است. (۴)

آیا به خاطر این که شما مردمی اسرافکار (متجاوز) هستید نزول قرآن را از شما دریغ کنیم؟ (۵)
پیغمبران زیادی به میان اقوام گذشته فرستادیم. (۶)

هیچ پیغمبری برای آنها نیامد مگر این که او را مسخره می کردند. (۷)

ما افرادی را که قدرت بیشتری از اینها داشتند نابود کردیم. داستان آنها برای شما گفته شد. (۸)
اگر از آنها بپرسی که چه کسی آسمانها و زمین را آفریده؟ حتماً می گویند: آنها را خدای توانا و دانا آفریده. (۹)

خدایی که زمین را محل آسایش شما قرار داده و در آن راههایی بوجود آورده تا راه را بشناسید. (۱۰)

خدایی که از آسمان باران را به اندازه فرستاد، و به وسیله آن زمین مرده را زنده کردیم. شما هم همین طور زنده و خارج می شوید. (۱۱)

خدایی که انواع موجودات را آفریده و از کشتی و حیوانات وسیله سواری برای شما بوجود آورده. (۱۲)

تا بر پشت آنها قرار گیرید. پس وقتی روی آنها قرار گرفتید، نعمت خداوندتان را یادآوری کنید و بگویید خدایی که اینها را مسخر ما کرد والاست و گرنه ما توانایی رام کردن آنها را نداشتیم. (۱۳)

ما پیش خداوندمان برمی گردیم. (۱۴)

برای خدا از میان بندگانش فرزندی قرار دادند، واقعاً انسان آشکارا قدرشناس است. (۱۵)

آیا خدا از بین مخلوقات خود دختران را برای خود انتخاب کرد و پسران را برای شما؟ (۱۶)
در صورتی که وقتی به یکی از آنها مژده دختری مثل همان چیزی که برای خداوند رحمان قرار داده اند داده شود، صورتش از شدت عصبانیت سیاه می شود و جلوی عصبانیت خود را می گیرد. (۱۷)

آیا کسی را که در زیورها بزرگ می شود و در بحث زبان گویایی ندارد برای خدا قرار داده اید؟ (۱۸)

فرشتگان را، که بندگان خداوند بخشنده هستند، دختر تصور کردند، آیا آنها شاهد آفریده شدن فرشتگان بوده اند؟! شهادت آنها نوشته می شود و مورد بازخواست قرار می گیرند. (۱۹)
گفتند: اگر خداوند رحمان می خواست ما آنها را بندگی نمی کردیم. آنها علمی به این مطلب

ندارند، آن‌ها فقط حدس می‌زنند. (۲۰)

آیا قبلاً در این مورد کتابی به آن‌ها دادیم و آن‌ها به آن استناد می‌کنند؟! (۲۱)
نه، بلکه گفتند: ما پدرانمان را بر روشی یافتیم و بر اثر آن‌ها هدایت شده‌ایم. (۲۲)
ما قبل از تو در هیچ شهری هشداردهنده‌ای نفرستادیم مگر این‌که متنعمان (ثروتمندان) آن
گفتند که ما پدرانمان را بر روشی (طریقه و آیینی) یافتیم و به روش آن‌ها اقتدا می‌کنیم. (۲۳)
پیغمبرشان به آن‌ها گفت: اگر چه من راهی درست‌تر از راهی که پدرانتان را بر آن یافتید آورده
باشم؟ گفتند: ما رسالتی را که شما برای آن فرستاده شده‌اید قبول نداریم. (۲۴)
در نتیجه ما از آن‌ها انتقام گرفتیم. لذا نگاه‌کن عاقبت افرادی که رسالت پیغمبران را انکار
می‌کردند چه بود. (۲۵)

هنگامی را یادآوری کن که ابراهیم به پدرش و قومش گفت من از آنچه عبادت می‌کنید بیزار و
برکنارم. (۲۶)

غیر از خدایی که مرا آفریده. او مرا هدایت خواهد کرد. (۲۷)
این سخن را در نسل خود باقی گذاشت شاید به راه خدا برگردند. (۲۸)
به هر حال این‌ها و پدرانشان را بهرهمند ساختم تا وقتی که حق و رسولی روشنگر برای آن‌ها
آمد. (۲۹)

وقتی حق برای آن‌ها آمد گفتند: این جادو است و ما آن را قبول نداریم. (۳۰)
گفتند: چرا این قرآن بر مردی بزرگ از این دو شهر نازل نشده؟ (۳۱)
آیا آن‌ها رحمت خداوند تو را قسمت می‌کنند؟ حتی در زندگی دنیا، ما روزی آن‌ها را قسمت
کرده‌ایم. بعضی را به درجات بر بعضی برتری داده‌ایم تا بعضی از آن‌ها بعضی را به خدمت خود
بگیرند. رحمت خداوند تو بهتر از چیزهایی است که جمع می‌کنند. (۳۲)
اگر به‌خاطر این نبود که مردم امت واحدی می‌شدند، برای خانه کسانی که منکر خداوند بخشنده
می‌شوند سقف‌ها و نردبان‌های نقره‌ای که از آن بالا روند قرار می‌دادیم. (۳۳)
و برای خانه‌هایشان درهایی و تخت‌هایی که بر آن تکیه بزنند قرار می‌دادیم. (۳۴)
و زینت‌هایی در دسترس آن‌ها قرار می‌دادیم. تمام این چیزها وسیله زندگی دنیاست، در صورتی
که آخرت پیش خداوند تو برای افراد پرهیزکار است. (۳۵)
هر کس از یاد خداوند رحمان غافل باشد، شیطانی را بر او می‌گماریم تا همنشین او باشد. (۳۶)
و شیطان‌ها آنها را از راه درست باز می‌دارند و آن‌ها خیال می‌کنند راهشان درست است. (۳۷)
تا وقتی که پیش ما بیاید، (انوقت به شیطان) بگوید که ای کاش بین من و تو فاصله مشرق تا
مغرب بود، تو بد همنشینی بودی. (۳۸)

وقتی که ظلم کردید این تاسف برای شما فایده‌ای ندارد، امروز شما در عذاب شریک هم هستید. (۳۹)

(ای پیغمبر،) آیا تو می‌توانی به گوش آدم کر حرفی فرو کنی، و یا کور را با اشاره و کسی را که
در گمراهی کاملاً آشکاری است هدایت کنی؟! (۴۰)

اگر تو را از دنیا ببریم، خودمان از آن‌ها انتقام می‌گیریم. (۴۱)
یا عذابی را که به آن‌ها وعده داده‌ایم به تو نشان می‌دهیم، ما بر آن‌ها تسلط داریم. (۴۲)
پس به آنچه به تو وحی می‌شود بچسب، چون بر راه راست قرار داری. (۴۳)

قرآن تذکری برای تو و قومت می‌باشد و شما درباره آن بازخواست خواهید شد. (۴۴)
درباره پیغمبرانی که قبل از تو فرستادیم بپرس که آیا غیر از خداوند بخشنده معبودهایی برای
آن‌ها قرار دادیم که بنده آن‌ها باشند؟ (۴۵)

موسی را با معجزات خودمان پیش فرعون و سران کشورش فرستادیم. موسی به آن‌ها گفت که
من فرستاده (خداوند) صاحب‌اختیار همه مردم جهان هستم. (۴۶)
چون موسی معجزات ما را برای آن‌ها آورد همه به آن خندیدند. (۴۷)
هیچ معجزه‌ای به آن‌ها نشان ندانیم مگر این‌که از معجزه قبلی آن بزرگتر بود و آن‌ها را دچار
عذاب کردیم شاید از راه غلط خود برگردند. (۴۸)
گفتند: ای جادوگر، خداوندت را مطابق عهده‌ی که با تو بسته بخوان، ما راه صحیح را شناخته‌ایم. (۴۹)

ولی چون عذاب را از آن‌ها برطرف کردیم، پیمان خود را شکستند. (۵۰)
فرعون در میان قومش ندا داد و گفت: ای قوم من، آیا فرمانروایی مصر و این نهرها که زیر پای
من روان است مال من نیست؟ آیا نمی‌بینید؟ (۵۱)
من بهترم یا این آدم خوار و ذلیل که نمی‌تواند درست حرف بزند؟ (۵۲)
چرا دستبندهای طلایی به او داده نشده یا چرا عده‌ای از فرشتگان همراه او نیستند؟ (۵۳)
پس قومش را تحقیر کرد، آن‌ها هم از او اطاعت کردند. آن‌ها افرادی بودند که از خدا اطاعت
نمی‌کردند. (۵۴)

چون باعث تأسف ما شدند از آن‌ها انتقام گرفتیم و تمام آن‌ها را غرق کردیم. (۵۵)
و آن‌ها را در ردیف گذشتگان و عبرتی برای آیندگان ساختیم. (۵۶)
چون پسر مریم (عیسی) مثال زده شد، قوم تو از قبول آن خودداری کردند و سر و صدا راه
انداختند. (۵۷)

و گفتند: آیا خدایان ما بهترند یا او؟ آن‌ها این مثل را فقط برای جدال با تو زدند. آن‌ها افرادی
ستیزمجو هستند. (۵۸)

عیسی پسر مریم فقط بنده‌ای بود که به او احسان کردیم و او را نمونه‌ای (عبرتی) برای
بنی اسرائیل قرار دادیم. (۵۹)

اگر می‌خواستیم عده‌ای از شما را در زمین فرشتگانی می‌ساختیم که جانشین شما باشند. (۶۰)
آن علامتی برای روز قیامت است، پس در مورد آن شك نداشته باشید و از من پیروی کنید. راه
راست این است. (۶۱)

شیطان مانع شما نشود، چون او بطور آشکار دشمن شما است. (۶۲)
وقتی عیسی معجزات روشنی آورد، گفت: برای شما حکمت آورده‌ام تا قسمتی از چیزهایی را که
درباره آن اختلاف‌نظر داشتید برای شما روشن کنم، پس از خدا بترسید و از من اطاعت کنید. (۶۳)

صاحب‌اختیار من و صاحب‌اختیار شما فقط خداست، پس بندگی او را بکنید (هیچ‌کس را غیر از
خدا ارباب و سرور خود قرار ندهید). راه راست این است. (۶۴)
در نتیجه دستجات با هم اختلاف پیدا کردند. وای بر کسانی که ظلم می‌کنند از عذاب روز پردرد. (۶۵)

آیا غیر از این انتظار دارند که قیامت ناگهانی و در حالی که آنها متوجه نیستند سراغ آن‌ها بیاید؟ (۶۶)

در آن روز بعضی از دوستان با بعضی دشمن می‌شوند، به جز افراد پرهیزکار. (۶۷)
ای بندگان من، امروز شما ترس و غصه‌ای ندارید. (۶۸)
کسانی که به آیات ما ایمان آوردند و مسلمان (فقط تسلیم دستورهای خدا) بودند. (۶۹)
شما با همسرانتان با خوشحالی وارد بهشت شوید. (۷۰)
بشقاب‌ها و کوزه‌های طلایی برای آن‌ها دور می‌گردانند و هر چه دل بخواهد و چشم از آن لذت ببرد در آن هست و شما همیشه در آن خواهید بود. (۷۱)
این بهشتی است که به علت کارهای درستی که کردید مال شما می‌شود. (۷۲)
در آن میوه‌های زیادی برای شما وجود دارد که از آن می‌خورید. (۷۳)
افراد گناهکار همیشه در عذاب جهنم خواهند بود. (۷۴)
عذابشان کم نمی‌شود و بدون امید در آن خواهند بود. (۷۵)
ما به آن‌ها ظلم نکردیم، ولی آن‌ها خودشان ظلم می‌کردند. (۷۶)
و صدا می‌زنند که ای مالک جهنم، بگو خدای تو به ما مرگ بدهد. به آن‌ها گفته می‌شود شما ماندنی هستید. (۷۷)

ما حق را برایتان آوردیم ولی بیشتر شما از حق خویشتان نمی‌آید. (۷۸)
یا در کارشان اصرار ورزیدند، ما هم در کار خود اصرار داریم. (۷۹)
یا خیال می‌کنند ما فکر آن‌ها و حرف‌های درگوشی‌شان را نمی‌شنویم؟ آری می‌شنویم و فرستادگان ما پیش آن‌ها هستند و آن را می‌نویسند. (۸۰)
بگو: اگر خداوند رحمان فرزندی داشت، من اولین کسی بودم که بنده او می‌شدم. (۸۱)
خداوند آسمان‌ها و زمین و عرش از این حرف‌هایی که می‌زنند پاک است. (۸۲)
آن‌ها را بگذار که شوخی و مسخره‌بازی کنند تا روزی که به آن‌ها وعده داده شده ببینند. (۸۳)
خدا در آسمان و در زمین معبود است و او حکیم داناست. (۸۴)
خدایی که فرماترویی آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌هاست مال اوست از این نسبت‌ها پاک است. علم روز قیامت پیش اوست و پیش او برگردانده می‌شوید. (۸۵)
کسانی را که به غیر از او می‌خوانند و از آن‌ها کمک می‌خواهند مالک شفاعتی نیستند، مگر کسانی که به حق شهادت بدهند و آن‌ها حقیقت را می‌دانند. (۸۶)
اگر از آن‌ها بپرسی که چه کسی آن‌ها را آفریده؟ حتماً می‌گویند خدا. پس چرا به راه غلط می‌روند؟ (۸۷)

(پیغمبر) گفت: خداوند، این مردم ایمان نمی‌آورند. (۸۸)
(خدا گفت:) از آن‌ها بگذر و به آن‌ها بگو به سلامت، نتیجه کار خود را خواهند دانست. (۸۹)